

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.
Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četr leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost postnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.



Dopisi dōbrodosi in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 6.

V Ptiju v nedeljo dne 9. februarja 1908.

IX. letnik.

Somišljeniki!

Naznanili smo za to nedeljo shod v Zavrču. Iz raznih vzrokov naznanjamo, da se je ta shod preložil na poznejše čase. To nedeljo se torej shod ne vrši v Zavrču. Pač pa se vrši

v nedeljo, 9. svečana 1908 ob 3. uri v novi gostilni g. Repana

Ptujski gori

kmetski shod,

Kmetje! Časa nam primanjkuje, da bi sklicali shod v vsakem kraju. Zato je sklican shod na Ptujski gori za vso faro, za Monsperg, Stoporice, S. Lovrenc itd. Vsi, ki imajo priložnost priti na to zborovanje, naj se zanesljivo udeležijo.

Kmetje in kmetice! Ne pustite se od nasprotnikov hujskati in odgovarjati od naših shodov! Ostanite trdni naprednjaki. Tu se ne gre proti veri in ne za narodnost. Pomeniti se hočemo edino o gospodarskem napredovanju našega kmeta.

Torej se vsi udeležite!

Kraljevski umor.

Telegraf je prinesel v nedeljo zjutraj novico, ki je pretresala celi svet. Komaj se je pozabilo bestialni kraljevski umor v Belegradu, ko se je zgodil zopet krvavi dogodek. Prišli so telegrami, ki so naznani, da sta bila portugalski kralj Karlos I. in prestolonaslednik Ludovik Filip umorjena. Evo poročila!

Lisabon 2. svečana: Kralj Karlos I. portugalski in prestolonaslednik Ludovik Filip sta bila včeraj zverčna cesti umorjena. Troje morilcev se je takoj na lici mesta tujubilo.

Kako se je umor izvršil? Po 5. uri popoldne pripeljal se je kralj Karlos I. z vso raz-družino iz vile Vicosia v Lisabon. V vozu sta in sedela kralj in kraljeva ter obdava sinova. V hipu, ko je zavil voz v arzenalsko cesto, pričela je skupina s karabineri oboroženih mož streljati. Kralj je bil takoj mrtev, prestolonaslednik pa je izdihnil v par minutah. Kraljica je bila le lahko ranjena. Istotno drugi sin, infant Manuel. Kralja so zadele 3 kroglice, ena na vratu, druga na tilniku in tretja v pleče. Ena kroglica je prodrla veliko dobro, tako da je bil kralj takoj mrtev. Tudi prestolonaslednika so zadele 3 kroglice v glavo in prsa. Ordonačni oficir Figucira, ki je korakal poleg voza, je na mestu enega morilca ustrelil. Drugega je policija usmrtila. V trenutku, ko so prispevali morilci streljati, vrgla se je kraljica čez prestolonaslednika, da bi ga s vojim truplom presešla. Ali pomagalo to ni!

Vzroki umora. Že dalje časa so se pripravljali resni dogodki na Portugalskem. Kriva tiči v nekončno slabem gospodarstvu te-

države. Ljudstvo je nakrat izprevidlo, da nima nikarkošnih sredstev, nobene primerne armade, ničesar, in to vkljub temu, da plačuje grozovito visoke davke. Javno čolstvo na Portugalskem je tako znamenjeno, da 80% ljudi ne zna čitati in pisati. Industrija se ne razvija. Kmetijstvo hira in slabo obdelana polja ne dajo niti toliko žitja, kolikor ga potrebuje ljudstvo za življene. Državni dolg je znašal 4 miljarde, ljudstvo pa je postajalo z vsakim dnevom revnejše... Pri teh razmerah ni čudno, da si je pridobila republikanska stranka vedno več vpliva. L. 1891 se je zgodila krvava ustaja, ki je napolnila lisabonske ceste z mrljiči. Volitve l. 1905 so se zopet vršile v znamenju krvavih bojev. Namesto da bi kralj vire nezadovoljnosti zamašil, hotel je ljudstvo z najbrezobježno strogostjo premagati. Kot prvega ministra si je poklical moža Jovo Franco, ki naj bi z železno roko ljudstvo premagal. Casopise se je prepovedalo, ljudske voditelje zaprlo, državni zbor pa razgnalo. Tako je narasla ljudska nevolja in pritisnila morilcem puške v roko...

Umorjeni kralj Karlos I. je bil sin kralja Ludvika I. Zasedel je prestol 19. okt. l. 1889. in našel takoj prav slabe razmere. Slaba kolonialna politika je pripravila deželo na rob propada. Zdaj je končal ta nesrečni kralj!

Novi kralj. Ker je bil poleg kralja Karlosa tudi prestonaslednik umorjen, pride zdaj drugi sin Manuel k vladi. Infant Manuel je 18 let star in zasede kot kralj Manuel II. prestol. Imel bude hude boje.

Nadaljnja poročila. Pod vplivom umora, katerega je pač sam s svojim nasiljem zakrivil, odložil je ministerski predsednik Franco svoje mesto ter pobegnil iz Lisabona. Gotovo je, da bi bil drugače umorjen. Novi vladni načeljuje admiral Ferreira. — Voditelje upornikov se je zaprlo. Deloma se jih je odpeljalo v Afriko. Čez 600 oseb je zapitih. V raznih vojašnicah so se vojaki uprli.

Ni ga menda človeka, ki bi odobraval krvavi čin portugalskih morilcev. Zapravljanje na kraljevem dvoru, neznojni davki bi opravili sicer pošteno ljudske ustajo, ali umora nikdar ne!... Podučljiv pa je ta pretresljivi, krvavi dogodek. Dokazuje nam na eni strani, kam privede brezvestno zatiranje na rodov, — na drugi strani pa nam kaže plodove klerikalstva.

Velikansko moč je imela nekdaj plodovita državica Portugalska. Njeni mornarji so odkrivali nove svetove, njene barke so zanesale portugalsko zastavo širom sveta. Danes je izginila vsa moč, vsa lepota, vso bogatstvo, — danes vidimo na Portugalskem revno ljudstvo, izstradano in sovražno, kajti lakota in sovražno sta si brata. Vlada je pol stoletja dolgo zaprsvalja ljudsko premoženje, dvor je živel v razkošju, — kmet pa ni imel vola, da bi ga pred plug opregel... V blatu vedno večje revščine pa se je rodila krvava misel, — anarhija je imela tu iz-

borno polje, pod črno-rdečo njenou zastavo se je zbiralo vedno več nezadovoljnježev. Ne ve se še, je li je izvršila močna republikanska stranka nezaslišani ta zločin, ali pa so ga izvršili anarhistični vrtoglavci. Ali to se ve, da bi nikdar ne prišlo tako daleč, ko bi vladala sama s svojim izkorisčanjem ne pripravljala redilna tla za uporniške misli. Pomisli se mora, da se je zgodil zločin sredi mesta. Sredi mesta je stalno 15 mož v dolgih haljah, pod katerimi so imeli skrite puške, sredi mesta so namerili in streljali. In pomisli se mora, da je vojaštvo na Portugalskem popolnoma nezanesljivo, da je med oficirji dovolj upornikov, da so največji učenjaki in najmenitejši meščani na Portugalskem nasprotniki vlade. Te razmere so porodile blažne morilce, ki so maščevali vso ljudstvo na tako nečloveški, zločinski način...

Pa še nekaj! Južne države, Italija, Španija, Portugalska, so najbolj klerikalne. Kakor vampir objema črno klerikalstvo te narode in jim pije kri. Največ duhovščine in najmanj prave vere najdemo v teh državah. Največ klerikalcev in največ anarhističnih morilcev! Imena kakor Breaci, Lucchini nam to dokazujo. In — ali ne stoji Španija pred isto usodo? Grozni, mene tekel!, glasno svarilo tiči v krvavem zločinu, ki se je zgodil v Lisabonu, — svarilo za vlade in vladarje, na jomejijo klerikalizem, ki izsesava narode duševno in gmotno, ki hoče vladati z analfabeti in morilci. Seveda, — klerikalni „učenjaki“ so učili, da je v gotovih slučajih umor kraljev dovoljen, da je neumnost, neizobraženost prava pot za izveličevanje...

Razburjen, prestrašen stoji svet pred umorom v Lisabonu. Kakor bajka iz starih časov nam zveni ta čin, — kri ne velja več, kadar vladala lakota in klerikalna neumnost!...

Zato pa je edina pot za države, ki hočajo obstati, — gospodarsko delo in izobrazba!

Politični pregled.

Zopet trpinčenje vojakov. Komaj so poslanci prejšnjega vojnega ministra pognali, ker ni dovolj energično branil nečloveškemu trpinčenju vojakov, ko se poroča že o novih slučajih. Ravno tako izgleda, kakor da bi gotovi prenapeti oficirji smatrali vojaka za živino, za svojega psa, s katerim lahko delajo, karkoli se jim poljubi. Dragonec Franc Walcher v Wiener-Neustadtu je prišel k lajtnantu Kaiserju za „buršo“. Ta smrki lajtnant je moža vedno s škornjami pretepal, s sabljo pobijal in z nogami suval. Poleg tega je moral Walcher lakoto trpeti. Ko je prošel v Božiču za „urlaub“, dobil je 4 dni zapora. Nesrečnež je kazal dostikrat bule, ki mu jih je prizadel surovi lajtnant. Končno se nesrečni vojak ni mogel drugače pomagati, da je vzel karabiner in se vstrelil... In vojakovi starši? Za tem ne vpraša nikdo... Ali bi ne bilo pravično, da bi se takega fantalina, ki je prišel komaj iz kadetne šole, položilo na klop in mu

V nedeljo, 9. svečana ob 3. uri pri g. Repa na Ptujski gori shod!

izbilo njegovo surovost? Vedno več milijone zahtevajo za vojaščino in vedno več samomorov se zgodi vsled živinskega trpičenja vojakov ...

Avstro-ogrška nagodba in kmetijstvo. Znano je, da so se klerikalci vseh narodnosti vladli za par ministerjkih frakov prodali. Preje pa so bili sami ludi nasprotniki nagodbe. Tako so napisali v nižjeavstrijskem uradnem listu slednje zanimivi seznamek „dobičkov“, ki jih imamo od avstro-ogrške nagodbe: „V navadnih letih znaša žetev na Avstrijskem 2 milijona met. centov pšenice in 20 milijonev rž. Valed uvoza ogrške moke in temu slededečega uničenja avstrijskih mlinov se potisne ceno avstrijske pšenice in žita najmanje za 1 kruno ipri centu. „Staffelftarif“ zniža ceno tudi za 1 K 50 h, torej skupno za 2 K 50 h. Vzemimo torej, da nam prinese navadna letna žetev 30 milijonev centev žita; za lastno rabo in setev porabijo kmetje $\frac{1}{4}$ del. Ostane torej 22 $\frac{1}{2}$ milijonev centev za prodajo. Ogri nam napravijo pri centu 2 $\frac{1}{2}$ krone škodo, skupno torej 56 $\frac{1}{4}$ milijonev kron škode. To vsakr leto! Ali Avstrija pridelala tudi 15 milijonov centev ječmena in 18 milijonev ovsa, torej 33 milijonev centev. Ako se od tega le 20 milijonov proda, nam napravijo Ogri valed „Staffelftarifa“ zopet 30 milijonev kron letne škode. Računajmo k temu še ogrški uvoz živine, jedil, olja, pišča, drva, premoga, mrve, slame, katero blago dela avstrijskemu velikansko škodo, — od 25 do 40 milijonev kron. Torej svinčnik v roko: A v austrijsko kmetijstvo tripravled ogreškega uvoza in ogrške konkurenco, torej valed avstro-ogrške nagodbe za slednje škode:

pri pěšinci i růži škody za $56\frac{1}{4}$ milijonev kron
 pri ovsu i ječmenu " 30 " "
 pri živini itd. " 40 " "

skupno torej 126^{1/4} milijonov kron.
Vsako leto nam vzamejo tedaj Madžaroni čez
126 milijonev kron, ki bi morale pripadati na-
šemu kmetu. V zadnjih 25 letih je znašala ta
svota 3.000 milijonev kron. Zdaj je nagodba
za 10 let podrljana. In da se je to zgodilo,
zato so klerikalci odgovorni, ker so
se vlasti prodali. Mameluki kaplana Koročca
so očitno glasovali za to nešrečno nagodbo. Ploj-
pa je sedel v krčmi, ko se je glasovalo . . .
Sramot!

Ponižni Madžaroni. Vsled izdajstva klerikalnih poslanstev vseh narodnosti je bila avstro-ogrška nagodbina sprejeta. Veljala bode za 10 let. V tem času se hočajo Madžaroni toliko pomagati, da se bode zamoglo izvršiti gospodarsko ločitev od Avstrije. Vlada je izdala načrt, po katerem bodejo Madžaroni v tem času skupno 438 novih fabrik z 144 000 delavci in 720 milijonami kronami ustavnovili. Vse to bode potem velikanska konkurenca za nas. In mi smo redili to kačjo zalego na lastnih prsih . . .

Orožne vaje in kmetski delavci. Vojno ministerstvo je izdalo odlok glede orožnih vaj (Waffenübung). Glasom tega odloka se mora pri po-klicanju moštva izirati na stanovske razmere. Kmets in kmetske delavce se sme poklicati podorožje le tedaj, kadar se ne godi setev ali žetev. Izjemno delajo le oni, ki se jih pokliče k večjim manevri v jeseni. Med žetnim časom se ne sme poklicati poljedelske delavce za izpolnjevanje prezenčnega stanja. — Nadalje omeni ta odlok, da se ima rezerviste pošteno obleči.

Kronika. V 22 gubernementih Rusije vladala grozna lakota. Vsled suhe jeseni primanjuje zimskega žitja. — V Tratu je demonstriralo par tamošnjih anarhistov pred portugalskim konzulatom. — Na Češkem se vrši hudi volini bo za deželni zbor. V nekaterih krajih kandidirajo tudi ženske.

Dopisi.

Hrastnik. (Samomor učitelja Verdaja). V nemških listih je bilo čitati, kakšne razmere vladajo na tukajšnji slovenski šoli. Te razmere so zahtevalo zdaj človeško življeno za žrtv. Supplement Verdaj se je v nedeljo, 2. t. m. opoldne v svojem stanovanju v stari šoli ustrelil. Celi doppoldni se je pred smrtno na klavirju žalostinke igral. Roševa stranka govorila zdaj okoli, da je vzrek samomora edino v tem iskati, da se je Verdaj takoj pozabil, da je nekemu dečku podelil klofotino in ga lahko poškodoval. Ali mi vemo atvar bolje. Verdaj ni bil pristaš Rošerjev.

stranke, kajti hotel je biti neodvisen. To je bila njegova nuda. Pričeli se hujskati proti v bogemu mladeniču, vprizarjalo je je pravo gonjo proti njemu in zadnjo nedeljo se ga je v šolskem poslopu celo hudo pretepljal. Verdaj je moral bolan v postelji ležati in zdaj so pričeli z novo gonjo. Hotelo se ga je prisiliti, da ne bi težil. Ali je čudno, da se je v bogi faut v svoji razburjenosti končno tako pozabil, da je nekega dečka okleputal? Pravilno to gotovo ni bilo, pač pa razumljivo. Kdo nadomestil zdaj v bogim staršem sina, katerega so pastili izobraziti s težkimi žrtvami? Kaj pravi načelnik krajnega šolskega sveta k svojemu surovemu sinu Francu? Ali more biti ta Roš načelnik šolskega sveta, ko niti svojega sina ne prime za ušesa, da bi se ta vedno ne pretepaval, da si upa ta vedeni jurist učitelje pretepavati? Ali zdi se nam, da Roševi stranki ni nič za eno slovensko življenje. Saj so se Roševi hlapci tudi že obešali, ker jih je šlo pri temu človeku tako „dobro“ ... Opozarjamо hrastniške učitelje, da je Verdsj v kratkem času druga žrtev Roševe stranke. Vsi učitelji se gotovo še spominjajo žalostnega konca bivšega občinskega tajnika v sv. Krištofu, Ferlinca, katerega je napolid prejšnji ravnatelj slovenske pivovarne v Luškem Kukec v smrt. In taka stranka upa na bodočnost? Pomislí naj ta Roševa banda, da ima smrt Ferlinca in Verduja na vesti in — skrije naj se. Radovedui smo, je li se bodejo hrastniški učitelji toliko poniževali, da bi še obečevali pri Rošu ... Na vsak način bodoemo odkrivali podlost Roševe bande tudi zanaprej!

Iz Vrhloga pri Slov. Bistrici. Češnjevski župnik g. Janez Sušnik je res poseben čudak. Pretečeni teden šel je neki kako pošteni starček iz Vrhloga v farovž k g. župniku, da bi tam naročil nek spomin in sveto mašo za svojega umrlega še starejšega brata. Komaj ga župnik zagleda, ko že zakriči: „Bežite, le bežite, pojte h Cresniku, Cresnik je vaš župnik!“ — Mož se obrni in gre h g. kaplanu s prošnjo ter mu je g. kaplan ljubezljivo in prav prijazno ustregel. Župnik menda dobro, da sv. maša in molitev iz njegovnih ust nima pravega dopadenja in uspeha pri Bogu. Kako dolgo še bode neki ta gospod v kvar sv. veri na Češnjevcu?! Gospod knezoškef, zatisnite še nadalje na mesto pesti — oči!

Iz Višnjevasi pri Vojniku. Resnica v oči kolje. Tako se zdaj znani trojici, obstoječi iz enega starčeka in dveh mogočno domišljajočih možiteljov godi, ki so poprej iz same prevzetije in hudobije laži v Domovino pisali v zadevi na- meščenja hiralničnega zdravnika, a sedaj jim je pa Štajerc dne 19. januarja resnico dokazal, zato pa zopet ropotajo ter zaovič obračati skušajo. Da se pa resnica in pravica še natančneje izve, dostavijo se še sledeči dokazi: Mesto hiralničnega zdravnika za Vojnik je bilo celo dvakrat v Grazer-Zeitung ali G.-Amtsblatt u razpisano in sicer zato, ker se je prvi potrejeni zdravnik g. dr. Höhn iz Slatine služil odpovedal, ter je vsled tega še le pri drugim razpisu zdajni g. dr. Breschnik rečeno službo prejel. Se je-li dr. B. Žižek takrat tudi oglaševal ali

ne, to je vse eno, brezkratno in surovo je, ako se potem kledo zaradi propada repenči in zvija, ako mesta ne dobi, ter se zato s zvijačami maščuje! — Drugi dokaz. Ko je leta 1890 in 1891 bila prvakrot služba hiralničnega zdravnika razpičana, je dobil to mesto „trd Slovenec“, g. dr. Anton Žižek, pa le zato, ker je imel kot prileten zdravnik že večletno prakso ali vajo zasebno. Zdaj pa si oglejmo „novince“ dr. B. Žižeka. Komaj je izletel iz gnezda študije po kratki vaji v bolnišnici, komaj je po 24 letih mož postal, ter najprvo na ženitev mislil s Pemko iz Českih gor, že hoče mnogo odgovornosti mesto imeti ter dosta „starši“ tovaršev pre skočiti. To je čudno! Ne boš Brantek ne! Lé malo počakaj in potripi, tudi za tebe pridej boljši časi, dasutisi brez zlatih zvezd. — Kabi neki starši župniki in kaplani rekli, skoobi novepeceni duhovnik kar naenkrat veliko fardobil, to bi lepa bila? Ali pa ko bi sednisk praktikant naenkrat okrajni sodnik, in mlad učitelj kar mestni nadučitelj postal. Takor predrizno ta trojica deželnemu odboru predstavlja Konečno, tako si vendar Žižek kot neisprosni trd Slovenec nepremišljeno podstopi še celo o

Vojničanov zahtevati, da bi morali ravni njega za zdravnika sprejeti, ker ja ve, da niso samo nemškega mišljenja, temveč zahtevajo tudi od nemškomirnega zdravnika, da im da do te večletno prakso, ter so že naprej prepričani o njegovi zmogočnosti in vrlosti, kakor se to posodi godi. Dr Branček pa od vsega tega nim nečesar za dokazati, četudi je vrlo študiral, in nega je že iz mladega bud Slovenec. O kako bi vendar od strani gledali ter eden drugemu zaupali. Vse to je natanko dokazal v svojem čudnem govoru o priški zadajo veselice! Tom dokazala prisiljenost. Ako to rečeni trojici ne zadostuje, sledi natanko popis prehodnih laži in obrekovanij od 28. novembra 1907. Domovini čez deželni odbor in hiralnico Vojnika, v kojih se sama breznačajnost, sumost in strast označuje ter konečno v farizejskem prijateljstvu obrača.

Iz Persić pri Ormuži. Prosim uredništu ne sa
"Stajerca" za mali prostorček v našem listu u nezape
te bistroumne klerikalne može, ki drugo ne ve Spomi
jamejo, kašor da je dr Omulec njih samos
v Ploja. Drugo z njimi ni za govoriti. Že za bili se
se spominjajo, da bodo zopet Ploja za deželneg laški
poslanca votili in pravijo, da on je za občino velika
podporo spravil. Mi drugi zopet pravimo, da res. (In vi imate prav. Plojeve podpore lahko kansk
vsak kmet v klobuku oduse...) Župan (rihtal tudi h
Franc Paulinič in trije odborniki so hodil narju
meseca septembra ogledavat po občini, kaj Bog je
ljudev toča skode naredila; so šli od hiše do Potem
hiše in namesto da bi se dižali na siromašen nas re
kočarje in jim povedali, kaj da hodijo, so joča r
za norca imeli. Tako so jim rekli: mi smo prišli brez g
da jutri dobite soldate; tukaj bodo trije, in vred v
morate kupiti tri kile govedne. To sta vescid tudi
odbornika, dva izobraženca, govorila. Tedaj vred v
morete občani misliti, kaj in kake ima ta občina uredit
odbornike. Posebno moder odbornik pa je Anto presta
Prapotnik iz Frankovec; ako on reče: ti morate Ljubi
rajo podporo dobiti, ki so si botri in z njim v
prav dobrí, se to zgodi. Vsi drugi so nič, ki s kratko
še bolj siromaki, posebno vdoive z otroki, ti v orim
pri njim nič ne štejejo. Ako bo drugič volite Ljubi
le tega volite, ker je tako moder! Ako so kratko
odborniki bili za odškodnino vsled toče poslani v
zakaj se tedaj niso nič brigali, zakaj niso tedaj nekem
povedali, zakaj hodijo? Ali so samo misli nekem
svojo čednost po občini prodajati ali da bi jih duhov
ti siromašni občani pogledali, da so bogati iz ne
za drugo občinsko volitivo za rihtara in odbor sosed
nike sposobni? Odgovorite! Ako bo božja volje je
drugič na svidenje, če se ne pobojšajo! odteg

Sv. Barbara v Halozah. Sprejeli smo sledeči uradni popravek: "Uredništvo "Stajercu" v Ptuju. V smislu § 19 tisk. zak. zahtev podpisani kn. šk. župni urad, da sprejme sledenči popravek z ozirom na Vaše poročilo "Sv. Barbara v Halozah" v št. 4 Našega listka pad z dne 26. januarja t. l.: Ni res, da sem vabil možen, "po zvijači izvoljene cerkvene ključarje", "socialisti pa je, da so sedanjci cerkveni ključarji prestavljeni, ker jih je potrdil preš. kn. šk. Lartinski-ordinariat. Kn. šk. župni urad Sv. Barbara v Halozah, dne 29. januarja 1908. Ivan Vogrlec in J. L. K. Naprednjaki. vkljuk
koži.
mali
vilež
gačom
prvaški
ki pad
da bi
nemu
lec in
ker k

Od Sv. Urbana pri Ptuju. Pred tremi tednami smo tukaj pokopali mnogopoštovanega Janeza Krombergerja bivšega kmeta v Destencih. Raj je bil zelo marljivi hišni oče. Zato pa je zapis stil svojim šesterim otrokom lepo svoto premژenja. Dalje je bil tudi miren in zmiraj dobro voljen ter nikdar ni imel z nikomur nobenega pravde in tudi s svojimi sosedji nobenega prepričatorja se mora reči, da je bil ščegel kmetskega stanu. Dosegel je 78 let svoje starosti. — D. 23. prosinca pa mu je sledila njegova jal pridna ženka Gerca, roj. Šucn. Preveliko je živila po svojem pridinom možu; noč in dan tečela solze zanj. Med nujnim gomilom počasno ena in sicer najstarejša oseba naše far Cecilija Rašl iz Dolica. Naj počivata v miru. Lahko njima naj bode zemljalj! — Lestošnja zinde ravno ne prestroga, ima posebni vpliv na ljudi. Tukaj skoraj v vsakem hramu ležijo hnikali boleznično „Influenca“; kašlja pa je tokda je groza.

Poklek pri Rajhenburgu. V vasi imamo ven vodnjak (štirno) katerega se poslužuje, ljestvo vasi. Ker ta štirna nima nobene ograje,